



при менъ и азъ я попитахъ, какво ще ни правятъ людетъ. Тя ми каза, че ще ни турятъ въ печкитъ, ще топлимъ и сетне ще летимъ по небето като нея.

На другия день ни очистиха, натовариха ни на вагони и ни докараха въ града.

— Ами много ли сте?

— Много. Птичката каза, че хората ни вадъли отъ земята отъ много години. Дѣдо ѝ тъй разправялъ. А подъ земята имало още много. Птичката разправяше, че ние сме били щастливи: ще стоплимъ много деца и майки, да не мръзнатъ презъ зимата и да не боледуватъ, а сетне ще хвърчимъ по небето. Ама менъ още не ми се отива на небето. Нека да си почина. Нали ще ме оставишъ?

— Ще те оставя, — каза момченцето и се обърна на другата си страна. — Ама нека сега да спимъ, че очитъ ми не виждатъ нищо.

А утре пакъ ще тичамъ по улицитъ да събирамъ бучки.

М. Росенски

ГАТАНКА

Кой ли овчаръ докара
въ тая тъмна кошара
трийсетъ и две овчици
съ бѣли, бѣли гърбици?

Кошарата червена,
въвъ могила вградена,
куче лае въ срѣдата
та люлъе гората.

Що е то?

А. Разцвѣтниковъ

